

בס"ד

Intro

Today we will בע"ה learn דף י"ח of מסכת בבא מציעא of מסכת בבא מציעא Some of the topics we will learn about include.

but then reconsidered and did not actually give it.

The Mishnah's Halachah of מצא גיטי נשים מצא גיטי נשים וכו מצא איטי נשים יטרורי עבדים וכו 'ישחרורי עבדים וכו הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהן שלא ליתנן If a person finds a Gett he may not return it to the woman, because the husband might have merely written the Gett,

This implies הא אמר תנו נותנין ואפילו לזמן מרובה

If he wants to divorce her with a found Gett, then even לזמן the Gett is כשר.

The contradicting Mishnah that discusses המביא גט ואבד הימנו המביא גט ואבד הימנו מצאו לאלתר כשר מצאו לאלתר כשר

A שליח who lost the שליח while on route to deliver it; If he finds the Gett right away, the Gett is valid, because this is definitely the lost Gett. However if he found the Gett only לזמן מרובה, after a lengthy interval, the Gett is פטול.

's distinction of כאן במקום שהשיירות מצויות כאן במקום שאין השיירות מצויות כאן במקום שאין השיירות מצויות If the Gett was found in an area that people do frequent then

לימן מרובה פסול But if it was found in a area that people do not frequent

לזמן מרובה כשר

The Machlokes רבי and רבי regarding הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת

Whether לזמן מרובה פסול is only if it was known that there are two people with the same name living in this city mentioned in the Gett?

מצא גימי נשים
ושחרורי עבדים וכו'
הרי זה לא יחזיר
שאני אומר כתובין היו
ונמלך עליהן שלא ליתנן

This implies
הא אמר תנו
נותנין
ואפילו לזמן מרובה

C

The question of סימנין אי דאורייתא אי דרבנן

Whether a גט is returned based on a general סימן depends on whether a general סימן is considered proof to claim a lost item מדאורייתא, or only מדרבנן?

So let's review ...

Zugt Di Mishnah

מצא גיטי נשים

ושחרורי עבדים

If someone finds a woman's **G**ett, or a slave's emancipation document; **OR**

דייתיקי מתנה ושוברין

A document detailing a will, a gift, or a receipt for the return of a loan;

הרי זה לא יחזיר

שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהן שלא ליתנן

He may not return it to the recipient, because they might have merely written the document, but then reconsidered and not actually have given it.

By using this reason the Mishnah implies הא אמר תנו נותנין

If the husband now wants to divorce her with this Gett, we give it to her,

ואפילו לזמן מרובה כשר

The Gett is כשר even though it's some time later, because we assume that this is the same גט.

However, a Mishnah in מסכת גיטין states

המביא גט ואבד הימנו

מצאו לאלתר כשר

ואם לאו פסול

A שליח who lost the גם while on route to deliver it; If he finds the Gett right away, which the Gemara defines as

ששהה כדי שתעבור שיירא ותשרה

The time that it takes for a group to arrive and settle; The Gett is valid, because this is definitely the lost Gett. However, if he found the Gett only לומן מרובה, after a lengthy interval, the Gett is פסול, because, as Rashi explains

שמא מאחר נפל ואין זה שלו

Perhaps this is not his גט, but a **G**ett that someone else dropped, and therefore it was not written לשמה.

This Mishnah in מסבת גיטין clearly rules לזמן מרובה פסול, because we are concerned that perhaps this is someone else's גע, and it is not לשמה?

2

Similarly, רבי זירא notes the same contradiction to the Mishnah in מסבת גיטין from a Braisa which states; מצא גט אשה בשוק

If someone finds a Gett in the marketplace;

בזמן שהבעל מודה

יחזיר לאשה

If the husband admits that he already gave the Gett, the Gett is returned the wife.

אין הבעל מודה

לא יחזיר לא לזה ולא לזה

If the husband does not admit that he gave the Gett, then it is not returned to either one:

The Gett is not returned to the wife, because perhaps she was never divorced; and the Gett is not returned to the husband either, because, as Rashi explains perhaps she was divorced, and now the husband will claim that she returned the Gett as proof that he paid her Kesubah, when in fact he did not yet pay the Kesubah.

The Gemara points out

הא בזמן שהבעל מודה מיהת

יחזיר לאשה

ואפילו לזמן מרובה

The Braisa implies that if the husband does admit that he gave the Gett, it is returned to his wife, because even לומן we assume that this is definitely his Gett?

So, we have the following סתירה; Our Mishnah and the Braisa rule לזמן מרובה כשר While the Mishnah in Masechta Gittin rules לזמן מרובה פסול

Therefore, both רבי and רבי זירא explain that there is actually no contradiction, because they refer to different scenarios:

כאן במקום שהשיירות מצויות

כאן במקום שאין השיירות מצויות

The Mishnah in Masechta Gittin is referring to a case where the Gett was found in an area frequented by many people. Therefore, only

לאלתר כשר

Because in such a short time we assume that no one else passed through and dropped it here, and this Gett is definitely his Gett. But,

לזמן מרובה פסול

Because perhaps from among all the people passing through someone dropped this Gett and this is NOT his va; However, our Mishnah and the Braisa refer to a case where the Gett was found in an area not frequented by many. Therefore, even

לזמן מרובה כשר

Because since no one passed through, we assume that this is definitely his va.

However, the Gemara adds according to רבה;

ואפילו במקום שהשיירות מצויות

והוא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת

Obviously, the name in the גט matches the name of the person who claims to have lost it and we entertain the possibility of this being someone else's Gett, and לזמן מרובה פסול, only if it's known that there is another person with the same name who lives in the same city. But if לא הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחר

Then even

במקום שהשיירות מצויות

לזמן מרובה כשר

Because we need not be concerned for the remote possibility that another person with the same name, and from the same city, passed through; therefore, this is definitely his Gett.

However, there are two versions as to the opinion of רבי זירא:

איכא דאמרי

Some say that רבי זירא agrees entirely with הבה, in this distinction between

הוחזקו

And

לא הוחזקו

While איכא דאמרי;

Others say that רבי זירא disagrees with רבה in this second distinction and holds that

אע"ג דלא הוחזקו

לא ליהדר

The Mishnah in מסבת גיטין holds that

במקום שהשיירות מצויות

לזמן מרובה פסול

Even where

לא הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת

=======

However, the Gemara adds according to 322

ואפילו במקום שהשיירות מצויות...

לא הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחר

לזמן מרובה כשר We need not be concerned for the remote possibility that another person with the same name, and from the same city, passed through

והוא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת

we entertain the possibility of this being someone else's Gett and לזמן מרובה פסול

However, there are two versions as to the opinion of Eng ??:

:nnka kork

רבי זירא disagrees with רבה in this second distinction

אע"ג דלא הוחזקו לא ליהדר

במקום שהשיירות מצויות לזמן מרובה פסול

:nnka kork

רבי זירא agrees entirely with rea

The Gemara offers two additional solutions to the contradiction:

1.

רבי ירמיה says לזמן מרובה כשר

Only in a case where

דקאמרי עדים

מעולם לא חתמנו אלא על גט אחד של יוסף בן שמעון

The witnesses testify that they signed on only one **G**ett of a person named יוסף בן שמעון. Therefore, this must be his **G**ett.

And we need not be concerned for דלמא איתרמי שמא כשמא ועדים כעדים

These עדים indeed did not sign this Gett, but perhaps two other עדים with the same names signed this Gett for another person named יוסף בן שמעון, because that is certainly not likely.

5

says רב אשי

לזמן מרובה כשר

Only in a case of

כגון דקאמר נקב יש בו בצד אות פלונית

דהוה ליה סימן מובהק

In which the husband provides a סימן מובהק, a very specific identifying mark, such as, that there is a hole near a specific letter in the Gett.

אבל נקב בעלמא לא

If he provides only a general סימן, such as there was a hole somewhere in the Gett, then it will depend in the question of

סימנין אי דאורייתא אי דרבנן

Whether a general סימן is considered proof to claim a lost item מדאורייתא, or only מדרבנן?

If we say

סימנים דאורייתא

Then even regarding the Issur אשת איש it is a valid סימן in claiming a lost Gett. However, if we say

סימנים דרבנן

Then only for a אבידה that is וממון is it a סימן, because הפקר הפקר, the ממון, the רבנן have complete control of all property. However, regarding the Issur אשת א a general סימן is not enough proof in claiming a lost Gett.

The Gemara adds that for a

צורבא מדרבנן

A Torah scholar,

טביעות עינא

Recognizing it is considered like סימנים דאורייתא, and even a א is returned to him.

The Gemara adds...

Ford

צורבא מדרבנן

a Torah scholar,

טביעות עינא

Recognizing it is considered like סימנים דאורייתא, and even a גט is returned to him

Dedicated By: __

